

Character Profiles – Part 2

Mordechai: Central or Secondary Character?

(1 מגילת אסתר (פרק ב')

1 Sometime later when King Ahasuerus was less angry, he remembered Vashti, what she had done, and what he had decided about her. 2 So his young male servants said, "Let the king have a search made for beautiful young women who haven't yet married. 3 And let the king choose certain people in all the royal provinces to lead the search. Have them bring all the beautiful young women together to the fortified part of Shushan, to the women's house, to the care of Hegai the king's eunuch in charge of the women so that he might provide beauty treatments for them. 4 Let the young woman who pleases you the most take Vashti's place as queen." The king liked the plan and implemented it. 5 Now there was a Jew in the fortified part of Shushan whose name was Mordecai, Jair's son. He came from the family line of Shimei and Kish; he was a Benjaminite. (6 Benjaminites had been taken into exile away from Jerusalem along with the group, which included Judah's King Jeconiah, whom Babylon's King Nebuchadnezzar exiled to Babylon.) 7 Mordecai had been a father to Hadassah (that is, Esther), though she was really his cousin, because she had neither father nor mother. The girl had a beautiful figure and was lovely to look at. When her parents died, Mordecai had taken her to be his daughter. 8 When the king's order and his new law became public, many young women were gathered into the fortified part of Shushan under the care of Hegai. Esther was also taken to the palace to the care of Hegai, the one in charge of the women. 9 The young woman pleased him and won his kindness. He quickly began her beauty treatments and gave her carefully chosen foods. He also gave her seven servants selected from among the palace servants and moved her and her servants into the nicest rooms in the women's house. (10 Esther hadn't told anyone her race and family background because Mordecai had ordered her not to.) 11 Each day found Mordecai pacing back and forth along the wall in front of the women's house to learn how Esther was doing and what they were doing with her. [...] 20 Esther still wasn't telling anyone her family background and race, just as Mordecai had ordered her. She continued to do what Mordecai said, just as she did when she was in his care. 21 At that time, as Mordecai continued to work at the King's Gate, two royal eunuchs, Bigthan and Teresh, became angry with King Ahasuerus. They were among the guards protecting the doorway to the king, but they secretly planned to kill him. 22 When Mordecai got wind of it, he reported it to Queen Esther. She spoke to the king about it, saying the information came from Mordecai. 23 The matter was investigated and found to be true, so the two men were impaled on pointed poles. A report about the event was written in the royal record with the king present.

(א) אחר הדברים האלה קשׁד חמת המלך אחשוורוש-- זכר את-נשתי ואת אשר-עשיתה, ואת אשר-נגזר עליה: (ב) ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה: (ג) ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים; ונתנו, תמרקותיו: (ד) והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תחת נשתי; ויטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן: (ה) **איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני:** (ו) אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: (ז) **ויהי אמן את הדסה** היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: (ח) ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: (ט) ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: (י) **לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:** (יא) ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: [...] (כ) **אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו:** (כא) במקום ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותרגש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: (כב) **ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:** (כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: פ

(2 מגילת אסתר (פרק ג')

1 Sometime later, King Ahasuerus promoted Haman, Hammedatha the Agagite's son, by promoting him above all the officials who worked with him. 2 All the royal workers at the King's Gate would kneel and bow facedown to Haman because the king had so ordered. But Mordecai didn't kneel or bow down. 3 So the royal workers at the King's Gate said to Mordecai, "Why don't you obey the king's order?" 4 Day after day they questioned him, but he paid no attention to them. So they let Haman know about it just to see whether or not Mordecai's words would hold true. (He had told them that he was a Jew.) 5 When Haman himself saw that Mordecai didn't kneel or bow down to him, he became very angry. 6 But he decided not to kill only Mordecai, for people had told him Mordecai's race. Instead, he planned to wipe out all the Jews, Mordecai's people, throughout the whole kingdom of Ahasuerus. [...]

(א) אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדינתא האגגי וינשא'הו וישם את פסאו מעל כל השרים אשר אתו: (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשפתחיים להמן כי כן צוה לו המלך **ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:** (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: (ד) ויהי פאמרם אליו יום ויום **ולא שמע אליהם** ויגידו להמן לראות הנעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: (ה) וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: (ו) ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי: [...]

1 When Mordecai learned what had been done, he tore his clothes, dressed in mourning clothes, and put ashes on his head. Then he went out into the heart of the city and cried out loudly and bitterly. 2 He went only as far as the King's Gate because it was against the law for anyone to pass through it wearing mourning clothes. 3 At the same time, in every province and place where the king's order and his new law arrived, a very great sadness came over the Jews. They gave up eating and spent whole days weeping and crying out loudly in pain. Many Jews lay on the ground in mourning clothes and ashes. 4 When Esther's female servants and eunuchs came and told her about Mordecai, the queen's whole body showed how upset she was. She sent everyday clothes for Mordecai to wear instead of mourning clothes, but he rejected them. 5 Esther then sent for Hathach, one of the royal eunuchs whose job it was to wait on her. She ordered him to go to Mordecai and find out what was going on and why he was acting this way. 6 Hathach went out to Mordecai, to the city square in front of the King's Gate. 7 Mordecai told him everything that had happened to him. He spelled out the exact amount of silver that Haman promised to pay into the royal treasury. It was in exchange for the destruction of the Jews. 8 He also gave Hathach a copy of the law made public in Shushan concerning the Jews' destruction so that Hathach could show it to Esther and report it to her. Through him Mordecai ordered her to go to the king to seek his kindness and his help for her people. 9 Hathach came back and told Esther what Mordecai had said. 10 In reply Esther ordered Hathach to tell Mordecai: 11 "All the king's officials and the people in his provinces know that there's a single law in a case like this. Any man or woman who comes to the king in the inner courtyard without being called is to be put to death. Only the person to whom the king holds out the gold scepter may live. In my case, I haven't been called to come to the king for the past thirty days." 12 When they told Mordecai Esther's words, 13 he had them respond to Esther: "Don't think for one minute that, unlike all the other Jews, you'll come out of this alive simply because you are in the palace. 14 In fact, if you don't speak up at this very important time, relief and rescue will appear for the Jews from another place, but you and your family will die. But who knows? Maybe it was for a moment like this that you came to be part of the royal family." 15 Esther sent back this word to Mordecai: 16 "Go, gather all the Jews who are in Shushan and tell them to give up eating to help me be brave. They aren't to eat or drink anything for three whole days, and I myself will do the same, along with my female servants. Then, even though it's against the law, I will go to the king; and if I am to die, then die I will." 17 So Mordecai left where he was and did exactly what Esther had ordered him.

(א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: (ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: (ג) ובכל-מדינה ומדינה, מקום אל שער המלך דבר-המלך ונתנו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים: (ד) ותבואנה גערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: (ה) ותקרא אסתר להתד מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: (ו) ויצא התד אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: (ז) ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גזי המלך ביהודים לאדם: (ח) ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: (ט) ויבוא התד ויגד לאסתר את דברי מרדכי: (י) ותאמר אסתר להתד ותצוהו אל מרדכי: (יא) כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר בוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחי הוא לא יקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: (יב) ויגידו למרדכי את דברי אסתר: פ (יג) ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: (יד) כי אם הורש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת פזאת הגעת למלכות: (טו) ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: (טז) לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונעלתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: (יז) ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר: ס

1 Three days later, Esther put on royal clothes and stood in the inner courtyard of the palace, facing the palace itself. At that moment the king was inside sitting on his royal throne and facing the palace doorway. 2 When the king noticed Queen Esther standing in the entry court, he was pleased. The king held out to Esther the gold scepter in his hand, and she came forward and touched the scepter's tip. 3 Then the king said to her, "What is it, Queen Esther? What do you want? I'll give you anything—even half the kingdom." 4 Esther answered, "If the king wishes, please come today with Haman for the feast that I have prepared for him." 5 "Hurry, get Haman," the king ordered, "so we can do what Esther says." So the king and Haman came to the feast that Esther had prepared. 6 As they sipped wine, the king asked, "Now what is it you wish? I'll give it to you. What do you want? I'll do anything—even give you half the kingdom." 7 Esther answered, "This is my wish and this is what I want: 8 If I please the king, and if the king wishes to grant my wish and my desire, I'd like the king and Haman to come to another feast that I will prepare for them. Tomorrow I will answer the king's questions." 9 That day Haman left Esther's place happy, his spirits high, but then he saw Mordecai in the King's Gate. Mordecai neither stood up nor seemed the least bit nervous around him, so Haman suddenly felt great rage toward Mordecai.

(א) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: (ב) ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושיט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ס (ג) ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: (ד) ותאמר אסתר אם על המלך טוב לבוא המלך והמן היום אל המשטה אשר עשיתי לו: (ה) ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשתה אסתר: (ו) ויאמר המלך לאסתר במשטה הנין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: (ז) ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: (ח) אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי בוא המלך והמן אל המשטה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: (ט) ויצא המן ביום ההוא שמה וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:

10 Then the king said to Haman, "Hurry, take the robe and the horse just as you've said and do exactly that for Mordecai the Jew, who works at the King's Gate. Don't leave out a single thing you've said!" 11 So Haman took the robe and the horse and put the robe on Mordecai. He led him on horseback through the city square, shouting as he went, "This is what the

(י) ויאמר המלך להמן מהרו קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפול דבר מכל אשר דברת: (יא) וישח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא

king does for the man he really wants to honor!" 12 Afterward, Mordecai returned to the King's Gate, while Haman hurried home feeling great shame, his head covered.

1 That same day King Ahasuerus gave Queen Esther what Haman the enemy of the Jews owned. Mordecai himself came before the king because Esther had told the king that he was family to her. 2 The king took off his royal ring, the one he had removed from Haman, and gave it to Mordecai. Esther put Mordecai in charge of what Haman had owned. 3 Esther again spoke before the king. She bowed at his feet, wept, and begged him to treat her kindly. She wanted him to overturn the evil plot of Haman the Agagite—his secret plan directed against the Jews. 4 The king held out the gold scepter to Esther, and she got up and stood before him. 5 She said, "If the king wishes, and if I please him—that is, if the idea seems right to the king, and if he still sees me as a good person—then have people write something to call back the order—the order that put into effect the plan of Haman, Hammedatha the Agagite's son, that he wrote to destroy the Jews in all the royal provinces. 6 How can I bear to watch the terrible evil about to sweep over my people? And how can I bear to watch others destroy my own family?" 7 King Ahasuerus said to Queen Esther and to Mordecai the Jew, "Look, I've given Esther everything Haman owned. And Haman himself my servants have impaled on the pole because he planned to attack the Jews. 8 So you yourselves write to the Jews whatever you like in the name of the king and seal the letters with the king's royal ring. Anything written in the name of the king and sealed with the king's royal ring can't be called back." 9 So that was when the royal scribes were summoned—on the twenty-third day of the third month (that is, the month of Sivan). They wrote exactly what Mordecai ordered to the Jews, rulers, governors, and officials of the provinces from India to Cush—one hundred twenty-seven in all. They wrote in the alphabet of each province and in the language of each people. 10 They wrote in the name of King Ahasuerus and sealed the order with the king's royal ring. He sent letters with riders mounted on royal horses bred from mares known to run fast. 11 The order allowed Jews in each town to join together and defend their lives. The Jews were free to wipe out, kill, and destroy every army of any people and province that attacked them, along with their women and children. They could also take and keep anything their attackers owned. 12 The one day in all the provinces of King Ahasuerus on which they could do so was the thirteenth day of the twelfth month (that is, the month of Adar). 13 A copy of the writing was to become law in each province and be on public display for all its peoples to read. The Jews were to be ready on this day to get back at their enemies. 14 The riders mounted on royal horses left Shushan, spurred on by the king's order, and the law also became public in the fortified part of Shushan. 15 Mordecai went out from the king's presence in a blue and white royal robe wearing a large gold crown and a white and red-purple coat. The city of Shushan greeted him with shouts of joy. 16 For the Jews it was a day of light, happiness, joy, and honor. 17 In every province and in every town—wherever the king's order and his law arrived—for the Jews it was a day of happiness and joy. For them it meant feasts and a holiday. Many people in the land became Jews themselves, out of fear of the Jews.

1 It was on the thirteenth day of the twelfth month (that is, the month of Adar) that the king's order and his law were to be enforced. On the very day that the enemies of the Jews hoped to overpower them, the tables were turned against them. The Jews overpowered their enemies instead. 2 The Jews joined together in their towns in all the provinces of King Ahasuerus to defend themselves against those who tried to harm them. No one was able to stand in their way because everyone was afraid of the Jews. 3 All the leaders of the provinces, rulers, governors, and those in charge of the king's business helped the Jews because they were afraid of Mordecai. 4 Because Mordecai was very important in the palace, news about him was sweeping through the provinces. Indeed, Mordecai was becoming more and more important every day. 5 The Jews put down all their enemies with sword blows, killing, and destruction. They did whatever they wanted with those who hated them. 6 In the fortified part of Shushan, the Jews killed five hundred people. 7 They also killed Parshandatha, Dalphon, Aspatha, 8 Poratha, Adalia, Aridatha, 9 Parmashta, Arisai, Aridai, and Vaizatha. 10 These were the ten sons of Haman, Hammedatha's son, the enemy of the Jews. But the Jews didn't lay a hand on anything their enemies owned. 11 That same day, a report concerning the number killed in the fortified part of Shushan reached the king. 12 So the king said to Queen Esther in the fortified part of Shushan, "The Jews have killed five hundred people as well

לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו : (יב) וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש :

6 מגילת אסתר (פרק ח')

(א) ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה : (ב) ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן : פ (ג) ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבדן ותתחנן לו להעביר את רעת המן האנגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים : (ד) וישט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקום אסתר ותעמד לפני המלך : (ה) ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האנגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך : (ו) כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי : ס (ז) ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלוי על העץ על אשר שלח ידו ביהודים : (ח) ואתם כתבו על היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך והתמוך בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך איך להשיב : (ט) ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם : (י) ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשדרפנים בני הרמכים : (יא) אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ויכלל לבו : (יב) ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש ניסן עשר הוא חדש אדר : (יג) פתשגן הפתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם : (יד) הרצים רכבי הרקש האחשדרפנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשיושן הבירה : פ (טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריז בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה : (טז) ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר : (יז) ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משפתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהדים כי נפל פחד היהודים עליהם :

7 מגילת אסתר (פרק ט')

(א) ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלום בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם : (ב) נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים : (ג) וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועליו המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם : (ד) כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול : פ (ה) ויפכו היהודים בכל איביהם מפת הרב והרג אבדן ונעשו בשנאיהם פרצונם : (ו) ובשיושן הבירה הרגו היהודים ואבד משמעות אש : (ז) ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא : (ח) ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא : (ט) ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת וזתא : (י) עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובינה לא שלחו את ידם : (יא) ביום ההוא בא מספר

as the ten sons of Haman. What have they done in the rest of the royal provinces? What do you wish now? I'll give it to you. What is your desire? I'll do it this time too." 13 Esther answered, "If the king wishes, let the Jews who are in Shushan also have tomorrow to do what the law allows for today. And let them also impale the ten sons of Haman on pointed poles." 14 The king ordered that this be done, and the law became public in Shushan. They impaled the ten sons of Haman just as she said. [...] 20 Mordecai wrote these things down and sent letters to all the Jews in all the provinces, both near and far, of King Ahasuerus. 21 He made it a rule that Jews keep the fourteenth and fifteenth days of the month of Adar as special days each and every year. 22 They are the days on which the Jews finally put to rest the troubles with their enemies. The month is the one when everything turned around for them from sadness to joy, and from sad, loud crying to a holiday. They are to make them days of feasts and joyous events, days to send food gifts to each other and money gifts to the poor. 23 The Jews agreed to continue what they had already begun to do—just what Mordecai had written to them. 24 Indeed, Haman, Hammedatha the Agagite's son, the enemy of all the Jews, had planned to destroy the Jews. He had servants throw pur (that is, the dice) to find the best month and day to trouble greatly and destroy them. 25 But when Esther came before the king, his written order said: The wicked plan that Haman made against the Jews should turn back on him instead. So they impaled him and his sons on pointed poles. 26 That is why people call these days Purim, by using the ancient word pur. It all fit with what this letter said, with what they saw happen, and with what they themselves went through. 27 The Jews agreed that they, their children, grandchildren, and great-grandchildren, as well as all non-Jews who become Jews, should always keep these two days. They agreed to follow the written rules—and at the proper time too—every year. 28 So forever every family, province, and town remembers to keep these days. These days of Purim won't die out among the Jews. They will remember to keep them forever. 29 Queen Esther daughter of Abihail, along with Mordecai the Jew, wrote with her full royal power to show that this second letter about Purim was correct. 30 Letters conveying good wishes and words of friendship were sent to all the Jews throughout the one hundred twenty-seven provinces in the kingdom of Ahasuerus. 31 Their aim was to make sure that the Jews kept these days of Purim at the proper time, following the rule that Mordecai the Jew and Queen Esther had made. The rule fit well with what they themselves had agreed to do forever and with other things they did—like fasting and lamenting. 32 Esther's order made these features of Purim part of the law, so it was written down.

ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ס (יב) ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתם וינתן לה ומה בקשתם עוד ותעש: (יג) ותאמר אסתר אם על המלך טוב ונתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן ותלו על העץ: (יד) ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: [...] (כ) ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: (כא) לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: (כב) כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגורן לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם מי משתה ושמחה ומשולח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: (כג) וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: (כד) כי המן בן המדתא האגגי צור כל היהודים חשב על היהודים ולאבדם והפיל פור הוא הגורל להם על היהודים ולאבדם: (כה) ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: (כו) על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: (כז) קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: (כח) והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מן העם: ס (כט) ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית: (ל) וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: (לא) לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: (לב) ומאמר אסתר קיים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: פ

8 מגילת אסתר (פרק י')

(א) וישם המלך אחרש אחשוורוש מס על הארץ ואיי תים: (ב) וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: (ג) כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

1 King Ahasuerus taxed the entire kingdom, including the islands of the Mediterranean. 2 Now some may want to know about all the king's mighty, great deeds. They may also want a full report about how important Mordecai became after the king honored him. Are they not written in the official records of the kings of Media and Persia? 3 Certainly, Mordecai the Jew was second only to King Ahasuerus in importance. The Jews also admired him greatly, and his many brothers and sisters were proud of him. He always wanted to do good things for his Jewish people and to speak up for all his family whenever they needed help.